

AGDENES MENIGHETSBLAD

Nr. 1
2021

Nr. 1 2021
53. årgang

Redaktør:
Leif Veland

Redaksjonskomite:
Leif Veland
☎ 990 02 919
✉ leifveland@gmail.com

Tormod Selmer Nergaard
☎ 906 68 118

Jon Ola Lien
Tlf. 906 83 602
✉ jonola@pro-media.no

Lars Sperre
☎ 995 99 765
✉ ls776@kirken.no

Kasserer:
Jon Ola Lien
Gaver til menighetsbladet:
Bankgiro nr: 4270.30.16671
- merk med Menighetsblad,
eller Vipps#662217

Foto forside:
Konfirmantene på omvisning i
Nidarosdomen (se side 13)
Foto: Lars Sperre

Neste nr. av bladet:
onsdag 16. juni

Frist for stoff:
25. mai

Layout:
Leif Veland

Trykk:
Orkla Grafiske AS
7300 Orkanger
☎ 72 48 23 20
✉ firmapost@orklagrafiske.no

Leder

DENNE GONGEN VIL EG SKRIVA LITT OM DUGNAD. Inne i dette bladet vil du finna ein artikkel om Haraldstu. Hytta som ein gong var Røde Kors-hytta og som i 2018 vart kjøpt av Lensvik IL. Der kan ein kan lesa at det har vore ein eigen dugnadsgjeng som frå mai 2019 til januar 2020 har lagt ned over 2000 dugnadstimar. I førre blad skreiv me om Storvatnet friområde, eit prosjekt som også er blitt til gjennom dugnad. Og atter før det hadde me innslag om Historielaget og maling av Agdenes kyrkje. Begge innslaga var prega av dugnad.

Men er det ikkje slik at dugnadsånda er borte – at folk ikkje vil vera med å ta ansvar lenger? Me har høyrte historiar om folk heller vil betala seg ut enn å vera med på dugnad i burettslaget. Ja, det kan vel henda at folk har litt ulikt syn på dette med å bidra frivillig til fellesskapet. For det er vel det dette eigentleg handlar om: Å frivillig gå saman om å løysa oppgåver. Ofte går det på å løysa konkrete og klart definerte oppgåver, som gjerne er avgrensa i tid. Ordet dugnad kjem eigentleg frå det norrøne dugnaðr som opphavelig tyder hjelp eller god gjerning.

Eg har spurt meg sjølv: Kva får ein til å bidra – til å leggja ned timar og dagar med arbeid for fellesskapet? Kva motiverer? I artikkelen om Haraldstu peikar forfattaren på det sosiale fellesskapet. Det å vera saman med andre - dela latter og moro, finna løysingar saman og kanskje til og med utvikla venskap. Eg trur forfattaren har rett. Den som er med, må ha noko att for det. Det skal ikkje berre vera godheit som driv, i alle fall ikkje over tid. Dugnader lever så lenge dei involverte har noko att for arbeidsinnsatsen dei legg ned. Det forringar ikkje innsatsen at ein sjølv får noko tilbake. Det skulle då berre mangla. Om det er sluttresultatet eller sjølv arbeidsprosessen som motiverer, kan vel variera frå person til person og frå prosjekt til prosjekt, men den indre drivkrafta må vera der, og den må ein hegna om.

I den grad me vel våre dugnadsprosjekt, vel me gjerne dugnader som samsvarar med våre interessefelt. Eg vil tru at Historielaget sine medlemmer er over snittet interessert i historie, og at dugnadsgjengen som rusta opp Haraldstu hadde vore borte i slikt arbeid før. Det å kjenna på at det ein gjer er nyttig, noko som andre òg kan få glede av, er ei fin drivkraft, og utan dugnadsånda hadde Noreg vore fattigare. Ikkje rart at slagordet "Utan frivilligheita stoppar Noreg" blir så ofte brukt. – Takk for at dere gjør oss, som samfunn, til det beste av oss selv, sa konprins Haakon under ein tale på Frivillighetens dag i 2020.

God påske!

Bak stengte dører?

Olav Fykse Tveit
Preses og biskop for Nidaros domprosti

I fjor var kyrkjedørene stengde i heile påska, kanskje for første gang i kyrkja si historie i Noreg. Ikkje ein gong under krigens dagar var det slik.

Det er når ein ikkje lenger har det som ein elles tek for gitt, at ein legg merke til kor viktig det er:

*«I dag står flaggstangen naken
blant Eidsvoll's grønnende trær.
Men nettopp i denne timen
vet vi hva frihet er.»*

Slik las Nordahl Grieg frå NRKs radiostasjon i Tromsø 17. mai 1940. Vi kjenner dramatikken i orda hans frå ulike opplevingar det siste året. Vi har hatt mange eksempel på at vi plutselig ikkje har noko vi har tatt for gitt, og kjenner no på kva det betyr for oss. No er det ein skjult fiende som trugar oss, helse og liv. Det er ikkje heilt den same dramatikken som for 80 år sidan, men likevel noko som får oss til å la vere å gjere det som elles hadde vore heilt naturleg: Helse på kjente og ukjente i handa, møte menneske både heime og ute, klemme på barn og barnebarn, vere i ei forsamling med mange menneske, gå på skule, arbeidsplassen, bussen, toget, fotballbanen – og vi kunne fortsette. Og alt dette gjer vi av frykt for helse og liv, for andre og for oss sjølve.

No skal vi feire påske, ikkje berre ha påske i kalenderen. I år ser det ut til at det er litt nye vilkår. Så vi planlegg påskefeiring - i kyrkjene – men med eit lite atterhald om kva som måtte bli nødvendig dersom det vert lokale smitteutbrot.

Den kristne kyrkja er blitt til i ein situasjon prega av drama og frykt. Ei av historiene frå påskeevangeliet handlar endå til om stengde dører. Det er ganske forståeleg det som vert fortald i Johannesevangeliet kappittel 20, vers 19-23. Disiplane gøymde seg og stengde døra bak seg fordi dei var redde. Dei hadde gode grunnar til å stenge døra. Dei såg kva som skjedde med Jesus, dei kunne frykte det same for deira eigen del. Det var blitt ny uro i Jerusalem av ryktene om at han ikkje var lenger i grava der han var lagt.

Men ikkje ein gong deira frykt kunne stenge den

Foto: Torgim Melhuss, Titt Melhuus

oppstandne Jesus ute og forhindre han i å møte dei der dei var i livet: Fylte av frykt, stengte inne i sin eigen redsel. Jesus kom likevel, Jesus kom heilt inn til dei. Han kom ikkje med latterleggjing av at dei var redde. Han kom heller ikkje med hevn over dei som hadde både forlatt han og forneakta han. Han kom ikkje ein gong med kritikk.

Han kom med eit anna budskap: «Fred vere med dykk!»

Dette vart på eit vis den første kristne gudstene, som eit møte mellom den oppstandne Jesus Kristus og dei menneske som samlar seg fordi dei følgjer han – eller har følgd han. Så sender han dei ut. For å dele det dette møtet med den oppstandne gir dei. Slik har det halde fram, heilt til oss og vår tid: Nokon har halde ryktet om den oppstandne Jesus Kristus levande og skapt møteplasser mellom oss og han.

Slik har våre gudstenester vorte til. Slik er dei fortsatt noko som er meir enn oss sjølve og våre kjensler av frykt eller kva det måtte vere som fyller oss. Men dei er også eit møte der vi kan vere oss sjølve, ja, der vi ikkje kan vere noko anna enn oss sjølve. For det er slik den oppstandne kan møte oss. Og sette mot i oss. Og sende oss ut for å leve og dele det Gud har gitt oss.

Vi treng desse møtene. Med den oppstandne – og med kvarandre. Difor håpar eg inderleg at vi kan få feira gudstenester i kyrkjene denne påska. Skulle det ikkje gå, minner påskeevangeliet oss om at Jesus når inn til oss der vi er – likevel. I så fall treng vi endå meir eit ord om fred.

God påske!

Helsing
Olav Fykse Tveit
Preses og biskop for Nidaros domprosti

SETT OG HØRT

TEKST: LEIF VELAND OG MARIT J. SELBÆK

I forrige nummer av menighetsbladet fikk vi høre om arrangementer som måtte gå ut på grunn av pandemien vi står oppe i. Det har vært en vanskelig tid for mange, og kirka, som på mange måter er et møtested for folk, har vært nødt til å legge om sin virksomhet for at pandemien ikke skal få overtaket. Når vi nå i ettertid ser tilbake på det vår lokale menighet har fått gjort fra advent og fram til nå, må vi kunne si at det har vært god aktivitet og mye har skjedd.

Lysmesse i Ingdalen

Det har etter hvert blitt tradisjon at det blir holdt lysmesse i Ingdalen kirke i desember. Dette lot seg gjøre også i 2020. Konfirmantene, som alltid er en viktig del av arrangementet, tok del med sang, tekstlesing og

lystenning. Lysmessa var på selve Lucia-dagen i år, og det ble selvsagt markert. Etter arrangementet inne i kirka, ble det tent bålpanne utenfor kirka. Her ble det servert gløgg, Luce-katter og julebakst.

Solosang ved Ane Svanem og Marit J. Selbæk ved pianoet. Foto: Ann Mari Talsnes

Før lysmessa måtte juletreet pyntes. Helene og Karine var med og hjalp til. Foto: Ann Mari Talsnes

Oda og Matilde bærer inn julekrybba til opptak av julaftensgudstjeneste. Lars prest er der, og Jon Ola Lien rigger kamera i bakgrunnen. Foto: Marit Johanne Selbæk.

Patrick, Freya og Tuva Nordgård under opptak til julegudstjenesten.

Foto: Marit Johanne Selbæk.

Digital julegudstjeneste

Det kom ikke som noen overraskelse at det ville by på vansker å gjennomføre gudstjenester på julaften på tradisjonelt vis i år. Smittetallene utover i november var økende, og tallet på personer som kunne være i kirken ble satt ned. Digitale gudstjenester var noe som vi etter hvert hadde fått erfaring med i vår menighet. Vi har kompetanse i alle ledd for slike produksjoner, og tidligere produksjoner har vist at vi når ut til mange gjennom slike sendinger.

Opptak ble gjort i alle tre kirker og så satt sammen til en enhet. Jon Ola Lien må få mye av æren for sluttresultatet. Han var med fra den første tanken ble sådd til sendingen lå ferdig på nettbrettet og TV'n. Bare rigging av alt utstyr i tre forskjellige kirker, er et stort arbeid. Tre kamerafolk var i arbeid under opptakene. I etterkant ble dette satt sammen på en elegant måte, så sangerne i Lensvik og Ingdalen kunne synge sammen med sangerne i Agdenes, Promenaden og Torkil Skilles orgeltoner.

På Agdenes menighets Facebook-side er det 2500 personer som har været inne og sett på gudstjenesten. I tillegg ble den også vist på Trønder-TV. Det har kommet mange tilbakemeldinger på at folk som har

tilknytning til bygdene våre, men ikke lenger bor her, har fått den med seg.

Radiogudstjeneste fra Lensvik

Radiogudstjenesten fra Lensvik kirke kom på et tidspunkt da mange av landets kirker var nedstengt. Derfor var det nok flere enn vanlig som fikk med seg denne gudstjenesten.

Lensvik kirke hadde også restriksjoner, så det var bare noen forsangere, et dåpsfølge og de som skulle delta under gudstjenesten som var til stede. Prest Lars Sperre hadde gått gjennom gudstjenesten minutt for minutt for ha kontroll med de 57 minuttene som sendingen skulle vare. Og det stemte på minuttet. Lytterne fikk med seg alle tonene til Johanne Bjørkhaugs postludium før Dagsnytt tok over.

Radiogudstjeneste på NRK 17. januar. Foto: Lars Sperre.

Tilbakemeldingene på gudstjenesten har vært særdeles gode. Gudstjenesten ligger fortsatt ute på nett hos NRK, så den kan en få høre på nytt dersom en ønsker det.

Tirsdagstreff på Mølnhaugen

Tirsdagstreff på Mølnhaugen Trygdepensjonat har startet på igjen etter en

Opptak julegudstjenesten. Fra v: Jon Ola Lien, Frode Øverby og Johan Ræder. Foto: M.J.Selbæk.

SANG&SÅNT! Å spise kveldsmat sammen er alltid stas. Foto: Marit Johanne Selbæk.

pause. Her er det ettermiddagskaffe, andakt ved presten, utlodning og masse allsang og trivsel. Marit Selbæk er med og spiller.

SANG & SÅNT!

– Etter jul gikk vi fra å være 5 til å bli 13 stk. i SANG&SÅNT! Vi møtes annenhver mandag kl.18.30 på Lensvik bedehus. Vi synger, har ei fortelling, en formingsaktivitet og spiser kveldsmat sammen. Tilbudet er for 1.-4.klasse, forteller Marit J. Selbæk.

Om flere vil være med, så kommer det nye muligheter til høsten. ■

Tirsdagstreff på Mølnhaugen Trygdepensjonat. Foto: Marit J. Selbæk.

FASTEAKSJONEN

Susan måtte drikke vannet hun vasket klær i

For seksbarnsmoren Susan Miyambo (35) var rent vann kun en fjern drøm. Alt vannet hun trengte til mat, drikke og klesvask måtte hun hente i en skitten elv.

TEKST: ANETTE TORJUSEN
FOTO: KIRKENS NØDHJELP

Vi er i landsbyen Kasalaulo i Zambia, i et område hvor flere tusen flyktninger fra Kongo har søkt tilflukt. Her bor Susan sammen med de seks barna sine i et lite hus med strå på taket.

Tunge kanner

Med høner som flakser rundt bena hennes, et barn på armen og et som holder i skjortekanten, forteller hun om timelange gåturer for å hente vann før de fikk rent vann til landsbyen.

- Mangel på vann ga oss mange helseproblemer. Elva var vår nærmeste vannkilde, og den var både skitten og full av bakterier. Vi var veldig ofte syke, forteller hun.

Alternativet var å gå langt med tunge kanner. Flere timer måtte hun bruke for å hente rent vann. Det var det ikke alltid tid til med seks barn å ta seg av. Derfor ble vannet fra elva ofte den enkleste løsningen. Vannet hun vasket klær i, drakk, badet barna i og

lagde mat med. Vannet hun delte med dyr og insekter.

- Vi måtte gå store avstander for å komme til vannkilden, og det var vanskelig for familien min å få til det, forklarer hun.

Brønn som endret alt

Susan tar oss med inn i huset sitt der de er mange på liten plass. Litt av plassen er satt av til oppbevaring av fisk og den populære grønnsaken, kassava, som smaker nesten som en potet.

- Her ser du litt av inntekten min, smiler hun. For salg av både fisk og kassava gir ekstra penger til storfamilien.

Hun peker på de fargerike vannkannene som står ved matlagingsplassen.

- Nå trenger vi ikke lenger å gå langt for å hente vann. Takket være Kirkens Nødhjelp har vi fått rent vann i landsbyen. Det er vi så takknemlige for.

Landsbyen, med sine 1753 innbyggere, er en av mange landsbyer som har fått tilgang til vann av Kirkens Nødhjelp. Våren 2018 boret vi en brønn. Det er viktig for oss at hele landsbyen får eierskap til vannsystemet vi bygger. Derfor samarbeider vi tett med våre lokale partnere og vanningeniører.

Bildet til venstre: Seksbarnsmoren Susan Miyambo trodde aldri at hun skulle få rent vann, men nå som hun har fått det kan hun bruke mer tid sammen med barna sine.

Til høyre: Brønnen i Kasalaulo i Zambia er rett utenfor huset til seksbarnsmoren. Tilgang til rent vann har forandret livet hennes. Hun kan blant annet bruke mye mer tid på å dyrke kassava og mango.

Innbyggerne er med på tilrettelegging og velger en egen komite som vedlikeholder og har ansvar for vannforsyningen.

For Susan er det nå bare en kort tur bort til brønnen som er omringet av kanner klare til å fylles opp.

- Nå kan jeg gi familien min rent vann. Det er jeg så glad for.

Men selv om Susan ikke lenger er bekymret for å bli syk av skittent vann, har hun en annen stor bekymring. En bekymring hun deler med resten av verden: Covid-19.

- Jeg er redd for å bli smittet når mange av oss er samlet, og jeg frykter for barnas og mitt liv. Covid-19 er virkelig og utgjør en fare for oss alle.

Spesielt er hun bekymret for lange køer ved vannpumpa. For i landsbyen er det mange som setter pris på rent og trygt vann, og etterspørselen er

derfor stor.

- Min oppfordring er at det bores enda flere brønner for å møte etterspørselen, slik at enda flere får tilgang til rent vann og vi kan ha god avstand for å unngå smitte.

Avhengig av hjelp for å hjelpe

For at Susan og andre skal få rent vann trengs det hjelp fra oss. Også i 2021 skal frivillige over hele Norge være med på Kirkens Nødhjelps fasteaksjon og samle inn penger til brønnboring, latrinebygging og andre tiltak som redder liv i fattige lokal-

samfunn ute i verden.

Verden står fortsatt overfor en pandemi som rammer oss alle på ulike måter. Kirkens Nødhjelp har nådd ut til over 2,4 millioner mennesker med koronaforebyggende tiltak siden mars 2020, takket være deres innsats og bidrag.

Du kan bidra digitalt når Agdenes menighet skal gjennomføre årets innsamlingsaksjon, ved å sende en gave til kontonummer 1594 22 87493, eller VIPPS til 2426, eller sms VANN til 2426 (250,-)

Digital innsamling også i år

Heller ikke i år kommer konfirmantene på døra med bøsse, men det er mulig å gi digitalt via lenker på Facebook. Som beskrevet ovenfor kan en også gi via bankkonto eller via Vipps.

Selv om konfirmantene ikke kommer på døra, har de likevel jobbet med fasteaksjonen under konfirmasjonsundervisningen.

Konfirmanter og prest i arbeid rundt Fastekasjonen. Foto: Marit Johanne Selbæk.

Konfirmantene med oppfordring til å støtte Fasteaksjonen FORANDRE. FOR ANDRE. Fra v.: Bendik Thevik, Hanna Jørgensen, Tone Indergård, Ane Svanem og Isabell Mari Lyngvær Moe. Foto: Kjell Inge Selbæk.

SLIK KAN DU GI TIL FASTEAKSJONEN:

- Via Agdenes menighet sin Facebook-side
- Ved å bruke bankgiro: 1594 22 87493
- VIPPS til 2426,
- SMS med kodeord VANN til 2426

HARALDSTU

Den tidligere Røde Kors-hytta i Øyangen ble i 2018 kjøpt av Lensvik IL. Mye planlegging og mange dugnadstimer er lagt ned for å få den slik den fremstår i dag. Hytta skal bli et treffpunkt for alle som bruker området.

TEKST OG FOTO: LENSVIK IL

Prosjektet Haraldstu har pågått i årene 2018, 19 og 20 og ble i februar 2020 ferdigstilt. Det ble selvfølgelig ikke så mange åpningsdager som vi håpet på etter åpning pga Covid-19, men interessen har vært stor de dagene vi har fått til. Røde-Korshytta ble kjøpt tidlig i 2018 og siden det har prosjektgruppa jobbet med planlegging, finansiering og, fra mai 2019, gjennomføring av planene. Dugnadsgjengen har stått på og jobbet i en periode stort sett alle ukedager. Dette ga god framdrift i prosjektet som har gjort Haraldstu til et samlingspunkt i Lensvik IL.

Planprosess

I den første fasen av prosjektet gikk det veldig mye tid til planlegging og utarbeidelse av søknader om spillemidler, og kommunikasjon med kommunen frem til selve byggesøknaden ble godkjent våren 2019. Spillemiddelsøknaden ble levert høsten 2018 med en total prosjektramme på 1 300 000. I tillegg til spillemidler var finansieringsplanen basert på offentlig og privat støtte, egenkapital og dugnadsinnsats. Etter hvert som byggefasen kom i gang ble det klart at opprinnelig søknadsbeløp var satt for lavt, noe som skyldes flere faktorer. Spillemiddelordningen kom med nytt regelverk i 2019; kjøp av hytta kunne inkluderes i søknaden, løsning for vann og avløp ble dyrere enn første plan og verdien av dugnadsarbeidet var høyere. Til slutt ble søknaden levert med en totalramme på 2 450 000.-

Før byggestart var det en del diskusjoner i prosjektgruppa om vannforsyning og avløp. Det var aktuelt å hente vann fra Øyangsvatnet, men valget falt ned på boring etter grunnvann. Avløpstank med renseanlegg ble kjøpt inn sammen med tre hyttenaboer etter at et eget system for Haraldstu ble vurdert.

Kommunen var veldig tydelige på at de ønsket at vi skulle samarbeide med naboene om dette, og systemet som ble valgt er robust og har god kapasitet.

Påbygget mot øst ble satt opp på støpt grunnmur og inneholder tre toaletter, teknisk rom og inngangsparti. Inne på våtrommene er det baderomsplater på veggene. Gulvbelegget ble valgt ut fra slitestyrke og vannbestandighet. I denne typen bygg vil det være mye ferdsel med sko på og dermed bli en del snø på gulvet, så det ble vurdert som viktig å ha gulv med god kvalitet. I resten av bygget er det lagt panel fra AG-Tre i Meldal på de fleste veggene og i taket.

Velvilje fra lokalsamfunnet

Allerede fra starten ble prosjektet møtt med velvilje fra samfunnet i Lensvik. Både privatpersoner, bedrifter og kommunen har fra første stund vært engasjerte og positive både gjennom tilbakemeldinger til

prosjektgruppa og ved å bidra økonomisk. Oppstarten var overføringen av de resterende midlene fra Harald Grønningens skifond, 90200 kr var en skikkelig kickstart på prosjektet og en inspirasjon til alle i prosjektgruppa og dugnadsgjengen. I samarbeid med Orkla Sparebank ble det satt i gang en kampanje gjennom lokalverdi.no, i tillegg ble det samlet inn penger gjennom direktekontakt med næringslivet. Kommunen har vært raus og gitt prosjektet veldig god økonomisk støtte. De lokale helselagene har vært gode støttespillere, og på slutten av 2019 fikk vi tilsagn på vår søknad til Gjensidigestiftelsen om støtte til folkehelseiltak.

Skileikområde nær skihytta

Parallelt med Haraldstu har det blitt etablert et skileikområde i terrenget rundt hytta. Dette har vært et eget prosjekt administrert av samme prosjektgruppe og utført av samme dugnadsgjeng. Skileikområdet er omsøkt som et nærmiljøanlegg

i spillemiddelordningen og fikk tilsagn allerede i 2019. Aktiviteten i dette området denne vinteren har vært fantastisk. Det har vært godt oppmøte på skitreninger med mange unge og blide foreldre i skikkelig vintervær. Når vi snart kan ta i bruk Haraldstu til å servere kveldsmat på disse kveldene håper vi å legge grunnlaget for et aktivt og levende skimiljø. Familier har også tatt turen til Øyangen i helger og på kvelder for å leke i bakkene både med ski og akebrett.

Dugnadsgjeng

Dugnadsgjengen er en stor gruppe med pensjonister hvor det ikke mangler noe på verken kompetanse

eller pågangsmot. Leif Landrø har hele veien vært med i prosjektgruppa og i byggefasen har han ledet arbeidet og vært en pådriver for å sikre framdrift i byggingen. Denne gjengen har stort sett jobbet fulle arbeids-

uker gjennom hele høsten 2019, og gjort en fantastisk innsats. Gjengen har med sin innsats gjort prosjektet gjennomførbart, samtidig som de har hatt en sosial arena med mange røverhistorier, diskusjoner og mye latter. Totalt har denne gjengen jobbet mer enn 2000 timer fra mai 2019 til januar 2020.

Ethvert prosjekt som baseres på spillemiddelfinansiering må ha en lang tidshorisont da det stilles krav om 30 års perspektiv i tildelingen av spillemidler. Det har vært viktig å velge god kvalitet på materialer og fastmontert inventar. Det er en klar ambisjon at dette skal være et populært samlingspunkt i Øyangen. Spesielt opp mot aktivitet og Lensvik IL sine arrangement, men også med

tanke på utlån og utleie.

Tidlig i februar 2020 mottok vi ferdigattest fra Orkland kommune på begge prosjektene. Etter dette har vi sammen med Orkland Energi montert solcellepanel på taket og en elbil-lader på vegg. Andre småjobber har også blitt gjort sommeren 2020. Høsten og vinteren 20/21 har gått med til å ferdigstille regnskap og alle rapporter og i februar 2021 fikk vi utbetalt spillemidlene og prosjektet var helt ferdigstilt.

Tusen takk til alle som har bidratt til å realisere drømmen om Haraldstu; dugnadsfolk, prosjektgruppe, næringsliv, kommunen, helselag, økonomiske bidrag og gaver fra private og sist, men ikke minst Harald Grønningens skifond.

Konklusjon

Haraldstu har siden prosjektet startet med kjøpet av Haraldstu fra Agdenes Røde Kors i 2018 vært et samlende prosjekt for Lensvik IL og for samfunnet i Lensvik. Bygget fremstår som moderne og brukervennlig og er perfekt plassert som en attraktiv ressurs for friluftsliv og skimiljøet. Dette vil være et bygg som skal brukes av folket i bygda og som skal bli et treffpunkt for alle som bruker området. Innsatsen som dugnadsgjengen har lagt ned har vært alfa og omega for prosjektets suksess. De har lagt ned en formidabel innsats og i tillegg hatt interessante oppgaver og en sosial møteplass gjennom hele byggeprosessen. ■

AMAZING GRACE

TEKST OG FOTO: LARS SPERRE

PÅ EN VINDFULL MARSDAG mens vinter og vår konkurrerer om å være sterkest, møter jeg Grace – Ellen Bonvik, som hun i tillegg heter. Hun tar meg imot i sitt lyse hjem, preget av smakfull stil og vakre blomster. Her har hun bodd i mange år, og vil fortsette å bli boende. Huset ligger landlig til, med utsikt utover fjorden og nedover mot kirken.

Lensvik kirke, som Grace har blitt knyttet til gjennom glede og sorg. Stor glede var det da hun giftet seg med sin kjære Arne på kjærlighetsdagen «Valentines day», 14. februar 1989. En varm julidag tretti år senere var kirken preget av sorg, da Grace og mange andre fulgte ektemannen hennes til det siste hvilested. Og etterpå ville Grace at vi ble med på gravøl.

Kjerringa mot strømmen

-Jeg er kjerringa mot strømmen, sier Grace. I eventyret brukte kjerriga saks når det skulle høstes korn. Grace bruker også saks til de mest uvanlige ting. Poenget er likevel at Grace lever sitt liv som hun selv vil. Hver morgen begynner hun dagen med yogatrening, og ukentlig tar hun turen til Orklahallen for å drive med vanngymnastikk. Åndelig føde får Grace som trofast kirkegjenger, og mye glede kommer fra dem hun har kontakt med. Det er mennesker i alle generasjoner som også setter stor pris på henne.

Grace er engasjert når hun forteller om opplevelser fra et rikholdig liv. På en blanding av norsk og amerikansk får jeg høre at hun i 1978 reiste til Australia fra kulde i Nord-Carolina, men endte likevel opp på «Nordpolen». Til tross for dette stortrives hun i Lensvika og det varierte været her. -Jeg kan aldri tenke meg å reise bort fra de lyse sommernetene, sier hun. For hun stortrives når det er lyst hele døgnet. Da er det

også tydelig for henne at solen ikke stiger opp i øst og går ned i vest, men at den bare sklir rundt.

Grace vokste opp på en liten farm på 1950-tallet i Nord-Carolina. Som femåring begynte hun å plukke søtpoteter som bestefaren dyrket. I tillegg hjalp hun til med gårdsarbeidet ved å kjøre traktor da hun var

ti. Som sekstenåring kjørte Grace skolebuss. Før dette, mens hun selv var skolejente, bar det i vei sammen med sine to storesøstre i sjutiden om morgenen.

Dro i militæret

Etter at skolegangen var over, valgte Grace å begynne på studier ved Universitetet. Hun hadde alltid følt et behov for å dra i militæret, noe som er en del av den patriotismen Grace hadde i seg. Hun hadde bestemt seg for at hvis hun ikke oppnådde andre utdanningsmål, ville hun i stedet dra i militæret. Hun klarte sine mål, men etter at faren døde begynte en annen fase i livet. Tiden var kommet for å begynne militærtjenesten. -Det var likevel tilfeldig at jeg valgte US Navy Marines, forteller hun. Og deretter fikk jeg en spennende jobb i selveste Pentagon gjennom to år.

Etter dette ville Grace utdanne seg til sykepleier ved Universitetet i Nord-Carolina. I løpet av årene som sykepleier var hun med i «Army Reserve», både i USA og Australia. Overfarten dit gikk ombord på en norsk lastebåt fra Knutsen-Line. I løpet av disse ukene opplevde Grace 17. mai-feiring, og lærte norske ord og uttrykk. Dermed ble også interessen for Norge vakt. Vel framme i Australia oppsøkte hun Den norske klubben i Brisbane, der det også var et nordisk miljø.

Traff Arne i Australia

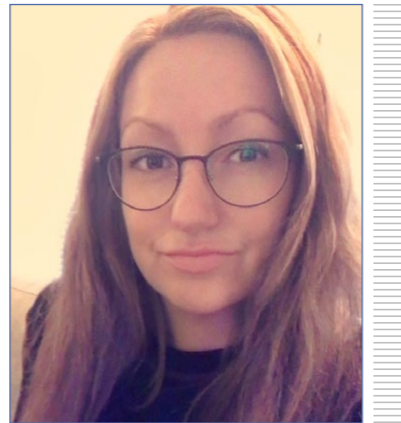
Der ble hun med på å starte opp en norsk leikarring, som blant annet ble kontaktet av Bråsnu'n – leikarringen fra Agdenes. Det var da de dro på tur til Australia at Arne Bonvik fra Lensvika fant Grace. Etter en del brevveksling, kom Grace hit for å feire Arnes 60-årsdag. Og deretter ville Grace flytte til Lensvika så raskt som mulig. I årene som fulgte trivdes Grace alltid sammen med Arne på gården. De jobbet sammen i fjøset, gjennom slåttonna og på jakt.

En av hennes favorittsalmer er Amazing Grace. Hun ber oss likevel trykke den norske oversettelsen, der det siste verset lyder slik:

«Og derfor gir jeg ham mitt ja
og kaller ham min Far,
for han vil gi meg evig liv
og alt han er og har.»

Kirkevergens spalte

SILJE YSLAND

Året 2020 ble sannelig et annerledes år enn det en først hadde trodd! At Norge og hele verden skulle bli sterkt preget av en virus-pandemi fra midten av mars og resten av året, pluss godt ut i 2021 også, var det vel et fåtall av oss som egentlig så for oss på denne tiden i fjor. Vi har lært mye det siste året. Vi har måttet endre måter å tenke på og måter å gjøre ting på. Ting som burde være rutine og plankekjøring opplevdes plutselig kompleks og vanskelig. Frykt for sykdom, skade og død har preget livene våre utover det som kan regnes som normalt i 2020. Nå er det en ny «normal» vi lever i, hvor smittevern er fokus omtrent uansett hva vi tar oss til med. Hva gjør dette egentlig med oss? Hvordan forholder vi oss til hverandre, de vi har rundt oss? Hvordan møter vi folk på en god måte der hvor vi er?

Den norske kirke og fellesrådet jobber for folket, for befolkningen i vår kommune. I Orkland kommune er rundt 82 % av innbyggerne, altså fire av fem personer, medlem av Den norske kirke. Det er litt over 15 000 personer i Orkland kommune som er medlem av Den norske kirke. Ikke alle bruker kirka i det daglige, men veldig mange, kanskje de aller fleste går i kirka ved dåp, konfirmasjoner, vielser og gravferd. Det er mange som går til gudstjenester, og ser gudstjenester digitalt – som det ble et økt fokus på i 2020. I løpet av fjoråret ble det feiret litt over 200 gudstjenester i Orklands åtte sokn og menigheter, i våre elleve kirker. Det var nesten 9000 deltagere i gudstjenestene. Gjennomsnittet i 2020 var 42 personer pr. gudstjeneste. Det viser at kirka, ritualene og

troen fortsatt er viktig i folks liv. I Orkland i fjor var det 170 ungdommer som gjennomførte konfirmasjon, og rundt 110 barn og unge ble døpt i kirka.

Det var nærmere 150 gravferder i Orkland kommune i 2020, som er noe mindre enn året før i de gamle kommunene Agdenes, Meldal, Orkdal og Snillfjord. Alle innbyggere har rett til fri grav på gravplass i kommunen de bor i, og gravlegging skal skje med respekt for avdødes religion eller livssyn.

Rundt 85 % av verdens befolkning tilhører en religion, hvor kristendom fortsatt er den største religionen i verden. Ny trossamfunnslov trådte i kraft i Norge 1. januar 2021 (lov 24. april 2020 nr. 31). Loven erstatter kirkeloven og tidligere lovverk om tros- og livssynssamfunn. Formålet med loven er å understøtte tros- og livssynssamfunn. Med tros- og livssynssamfunn menes i denne loven sammenslutninger for felles utøvelse av tro eller livssyn, og loven gjelder for alle tros- og livssynssamfunn.

Fra midnatt natt til tirsdag 23. februar ble det en endring i covid-19-forskriften. Det er godt nytt for alle som har savnet gudstjenester, ønsker dåp, skal gifte seg eller skal ta avskjed med noen de er glad i. Det innebærer også nye lokale vurderinger og fortsatt godt arbeid med smittevern. Smittevernveilederen for Den norske kirke ble oppdatert 23.02.21, og de siste aktuelle retningslinjer ligger til enhver tid tilgjengelig på www.kirken.no.

Mvh. Silje Ysland, kirkeverge i Orkland

HILSEN FRA MENIGHETSRADET

VI ER GODT I GANG med 2021, men mye er preget av koronasituasjonen nå i starten. Nå håper vi på en positiv utvikling framover med vaksinasjoner og mindre begrensninger etter hvert.

Ovner i Lensvik kirke.

Alle kirkene våre oppvarmes med rørovnere plassert under benkene foran. Når disse ikke er skjermet, er det et problem. Mange har nok opplevd å svi skosålene ved å sette føttene direkte på ovnen. Nå er det aktuelt med å skjerme ovnene med gitter i alle tre kirkene.

I Lensvik kirke har vi gjort vedtak om å ta bort to benker bak på venstre side og erstatte med stoler og bord. Da kan vi få til en fin krok der barn kan samles under gudstjenesten og også litt mer fleksibilitet under kaffe-kaffen. - Samtidig ønsker vi å gjøre noe med rørovnene.

To alternativer

Et alternativ er å montere gitter over ovnene. Det kommer på ca. kr. 40.000.

Et annet alternativ er på bytte rørovnene ut med stråleovner som monteres under setet på benkene. Disse vil da gi varme til føttene og setet, uten at hele kirka trenger å varmes opp så mye. Det vil gi en behagelig varme der vi sitter og da er problemet med skjerming og svifare borte. Det er det flere kirker som har gjort, for eksempel Klæbu kirke. De har nylig fjernet de gamle rørovnene og montert stråleovner i stedet. Stråleovner og montering kommer på ca. kr. 300.000. Ved begge alternativene utføres mye av arbeidet på dugnad. Det vil da si at hvis vi går for alternativ 2 må vi skaffe til veie 260.000 kr, da Fellesrådet ikke har dette inne på budsjettet.

Så er spørsmålet: Vil du være med

Foto: Helga Hugdal

og spleise på nye stråleovner til Lensvik kirke, slik at vi kan bytte ut de gamle rørovnene? Hvis folket er med på denne dugnaden, blir det nye stråleovner i Lensvik kirke.

Kontonr. 4270.30.16671 Merk gaven "Ovner Lensvik kirke". Vips nr. 662183.

Dato for årsmøte 2021 er ikke fastlagt ennå. Det vil bli kunngjort på nettsida og ved plakater. Vi tar sikte på overgangen mai/juni.

Hilsen
Menighetsrådet ved
Lars Birger Aadland

AGDENES MENIGHET

Menighetens kontor finner du i Lensvik kommunehus. Se kontortider nedenfor. Menighetsrådets kontonummer er 4270.30.16671. Dette kontonummer benyttes

både til innbetaling til blomsterfondene og til kirkene. En kan også benytte Vipps#115451 – Agdenes sokn.

Henvendelser dåp og vigsel

Ønsker du å melde dåp, eller ønsker samtale vedr. planlagt vielse? Ta kontakt med Orkland kirkekontor på telefon 72 47 97 50 eller via hjemmesiden www.kirken.no/orkland

Gravferd eller bisettelse

I forbindelse med dødsfall og begravelse, ta kontakt med begravellesbyrå eller med service-telefon vakthavende prest på mobil 928 44 481 eller Orkland kirkekontor på telefon 72 47 97 50.

Menighetsrådet

Det sittende menighetsrådet ble valgt i 2019.
Leder: Lars Birger Aadland Tlf. 918 09 643
Epost: larsbirg@online.no
Nestleder: Sissel Karlsen Tlf. 988 55 160
Epost: sisskasi@hotmail.com

Sokneprest Lars Sperre

Kontortid: onsdag og torsdag 10 – 14.
☎ 995 99 765
✉ ls776@kirken.no
sperrelars@gmail.com

Kirkeverge Silje Ysland

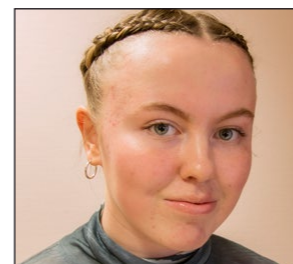
Kontortid: mandag – fredag. Adm. kontor Fannrem.
☎ 909 83 381
✉ sy776@kirken.no

Kirketjener og menighetspedagog Marit J. Selbæk

☎ 916 29 770
✉ ms934@kirken.no

KONFIRMANTER 2021

Hannah Jørgensen

Interesser: Håndball
Fremtidsdrøm: Å bli så god som jeg kan.

Ane Svanem

Interesser: Venner og musikk
Fremtidsdrøm: Å lage musikk.

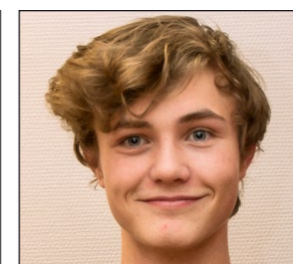
Tone Indergård

Interesser: Håndball og turn.
Fremtidsdrøm:

Linnea Maas Walseth

Interesser: Venner og dans
Fremtidsdrøm: Reise mye

Bendik André Thevik

Interesser: Musikk og videospill
Fremtidsdrøm: Tjene nok penger til å overleve

Isabell Mari Lyngvær Moe

Interesser: Å spille spill og å sy.
Fremtidsdrøm: Å jobbe i barnehage

Jonathan Alexander Dyrendahl Sterten

Interesser: Bil og venner.
Fremtidsdrøm: Reise rundt i verden og møte nye folk.

ALLE KONFIRMANTENE SKAL KONFIRMERES I LENSVIK KIRKE 8. MAI.

SAMTALEGUDSTJENESTE BLIR I LENSVIK KIRKE SØNDAG 18. APRIL KL. 18

Foto: Kjell Inge Selbekk

Konfirmanter på pilegrimstur

TEKST OG FOTO: LARS SPERRE

Lørdag 6. mars dro årets konfirmanter på pilegrimstur til Trondheim, sammen med tre voksne. Før avreise fra Lensvika var vi nok rimelig spent på hva dette kom til å bety. Vel framme ved Ilen kirke ble vi møtt av Einar Vegge, som er pilegrimsprest i Nidaros. Han delte ut pilegrimstaver og ledet vandringsen inn mot Domkirken. Dette er også den aller siste etappen av pilegrimsvandringen mellom Oslo til Trondheim.

Einar tok oss med inn i Pilegrims-

gården, som ligger et steinkast fra selve Nidarosdomen. Der spiste vi lunsj, før han fortalte om pilegrims-

(fortsettelse side 14 →)

Visste du at....

....jaktlaget til Geir Håvard Ingdal gikk seg på en bjørn i Ingdalsmarka i forbindelse med elgjakta høsten 1983?

Kilde: Adresseavisen 27.9.1983

.... «Kro-Jon», John Schengon Værnes, startet helårsdrift på kroa i Selva, kalt Selva Kro og Motell, i 1980 etter en større restaurering/påbygg.

Kilde: Adresseavisen 26.8.1980

....fru meieribestyrer Næss aapnet handelsforretning paa Meland i Lensvik i 1923. Bygden får derved fire landhandlerforretninger.

Kilde: Fosens Blad 15.1.1923

....jordbærdryrkerne i Lensvik planla forsendelse av jordbær til Oslo i spesielle transportkasser allerede i 1937.

Kilde: Dagsposten 29.6.1937

....Lensvik kommune fikk sin første egen distriktslege, A. Fannemel – og bolig – den 6.mars 1950.

Kilde: Adresseavisen 4.3.1950

....visste du at Lars Hågensen Selbæk trappet ned som jordbærdryrker i en alder av 69 år. I et intervju med Adresseavisen i juni 1937 opplyste han at nå gikk det mot slutten som jordbærdryrker. Han hadde da drevet med denne næring i nærmere 40 år. Begynte for alvor i 1902 med et kvart mål eller mindre – og avslutter med ca. 2 mål i 1937.

Kilde: Adresseavisen av 29.6.1937

Agdenes historielag
Joar Tøndel
Leder

døpte

VI BÆR FOR MENIGHETENS NYE MEDLEMMER, FOR DEM VI BÆRER TIL JESUS KRISTUS VED DØPEFONTE

LENSVIK KIRKE

17.01.21 Iver Ølstøren

Lensvik Helselag takker hjerteligst familien for minnegaven på kr 16 050,- gitt til laget i forbindelse i med Astrid Grønningens begravelse.

Lensvik Helselag

Tusen, tusen takk for alle hilsener, blomster og penger, hele kr 32 250, til Hamnahaugen helse- og omsorgssenter ved Ola Stertens bortgang.

Kari m/familie

døde

VI MINNES VÅRE MEDVANDRERE SOM NYLIG HAR GÅTT BORT

AGDENES KIRKE

Pearly Marine Meier Død 15.12.20 (f. 1928)
Tordis Helene Leksen Død 17.12.20 (f. 1924)

Hjertelig takk for vennlig delta-gelse, blomster og minnegaver til Nasjonalforeningen for folkehelsen - Demens- og Alzheimerforskning, i anledning Asbjørn Selnes sin bortgang.

Målfrid Odd Magne, Arne, Anne Mette og Ole Jakob med familier

Hjertelig takk for all omtanke, blomster og hilsener i forbindelse med Jan Einar Rødstens bortgang. Tusen takk for minnegaven til Hamnahaugen trygdepensjonat.

Jan Olav, Anne Grete og Wenche m/familier

(fortsettelse Konfirmanter på pilegrimstur) arbeid og forskjellige vandringer som blir stadig mer populære. I tillegg tok Einar oss med bortover til Nidarosdomen for å vise oss rundt i den store katedralen. Det var også flott å høre det mektige orgelet i en kort konsert. Etter alle disse inntrykkene var det godt å koble av med pizza i byen før returen hjem.

Pilegrimsprest Einar Vegge.

LENSVIK KIRKE

John Sigvard Sterten Død 08.12.20 (f. 1937)
Jan Einar Rødsten Død 26.12.20 (f. 1940)
Liss Harriet Ysland Død 06.01.21 (f. 1935)
Asbjørn Selnes Død 13.01.21 (f. 1933)
Astrid Grønningen Død 13.01.21 (f. 1926)
Ola Sterten Død 03.02.21 (f. 1930)

Pizza for hjemturen.

GAVE

TIL MENIGHETSBLADET

Bladet går ut til alle husstander i vårt nedslagsfelt, og er gratis. Bladet blir til på dugnad, men likevel koster det å gi ut et blad. Vil du være med og støtte bladet?

Bankgiro: 4270.30.16671 Merk bankgiro med Menighetsblad eller bruk Vipps#662217.

AGDENES MENIGHETSBLAD på nett

Du kan nå lese Agdenes menighetsblad på nett. Du vil finne bladet på Agdenes menighet sin Facebook-side.

Eller du kan gå til linken https://kirken.no/orkland

Der vil du også finne det nye menighetsbladet for Meldal, Løkken, Orkland, Orkdal, Orkanger, Geitastrand og Snillfjord

Elveseter GRAVFERD

Begravelsesbyrået Høvik

Døgnvakt 72 84 50 80

Døgnvakt 72 48 50 60

RESPEKT OG VERDIGHET

INGEN TILLEGG VED SAMTALE I HJEMMET

VIRKE GRAVFERD

FOR 785 MILLIONER MENNESKER ER DETTE DRIKKEVANN

...TENK OM DU MÅTTE GI DET TIL DITT BARN?

RENT VANN REDDER LIV. FORANDRE. FOR ANDRE.

Vipps valgfritt beløp til 2426 SMS VANN til 2426 (250,-) Eller gi på konto 1594 22 87493 fasteaksjonen.no

ORKDAL begravelsesbyrå

Boks 32, 7321 Fannrem www.orkdal-begravelsesbyra.no

- Begravelser
Kremasjoner
Gravsteiner
Forsendelser

DØGNVAKT 72 48 56 41

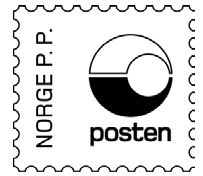

Sovassli Ungdomssenter og leirskole
Leir, leirskole, foreningshelger, selskapslokale. www.sovassli.no

Følg Agdenes menighet på Facebook

Agdenes menighet

Returadresse:
7316 Lensvik

AGDENES

LENSVIK

INGDALEN

Velkommen til gudstjeneste

28. mars, Palmesøndag

Gudstjenesten er avlyst.

1. april, Skjærtorsdag

Tekst: Lukas 2:14-23

Hamnahaugen Helse- og Omsorgssenter kl. 16:

Gudstjeneste ved Lars Sperre

Lensvik bedehus kl. 18: Gudstjeneste ved Lars Sperre

Nattverdfeiring og kveldsmåltid.

Takkoffer til Lensvik bedehus.

Vipps#115451.

2. april, Langfredag

Tekst: Lukas 22:39-23:46.

Lensvik kirke kl. 11: Pasjonsgudstjeneste ved Lars Sperre.

4. april, Påskedag

Tekst: Matteus 28:1-10.

Agdenes kirke kl. 11: Høytidsgudstjeneste ved prostiprest Pål Ove Lilleberg.

Takkoffer til Det norske bibelselskap.

Vipps#115451.

18. april, 3. søndag i påsketiden

Tekst: Johannes 10:1-10.

Lensvik kirke kl. 18: Samtalegudstjeneste ved Lars Sperre.

Konfirmantene deltar.

Takkoffer til konfirmantarbeidet.

Vipps#115451.

25. april, 4. søndag i påsketiden

Tekst: Johannes 13:30-35.

Agdenes kirke kl. 11: Gudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkoffer til Norsk kirke i utlandet.

Vipps#115451.

8. mai, Frigjøringsdag og Veterandag

Tekst: Matteus 7:7-12.

Lensvik kirke kl. 11: Gudstjeneste med konfirmasjon ved Lars Sperre.

Takkoffer til konfirmantarbeidet.

Vipps#115451.

17. mai, Grunnlovsdag

Tekst: Matteus 22:17-22.

Lensvik kirke kl. 11: Høytidsgudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkoffer til barne- og ungdomsarbeidet. Vipps#115451.

23. mai, Pinsedag

Tekst: Johannes 14:15-21.

Ingdalen kirke kl. 11: Høytidsgudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkoffer til IKO, Kirkelig pedagogisk senter. Vipps#115451.

13. juni, 3. søndag i treenighetstiden

Tekst: Johannes 1:35-51.

Agdenes kirke kl. 11: Gudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkoffer til Stiftelsen Amatheia.

Vipps#115451.

20. juni, 4. søndag i treenighetstiden

Tekst: Matteus 16:24-27.

Fjølåsen kl. 12: Friluftsgudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkekollekt til menighetens arbeid.

Vipps#115451.

Ta med mat og drikke.

27. juni, 5. søndag i treenighetstiden

Tekst: Matteus 7:21-29.

Lensvik kirke kl. 11: Gudstjeneste ved Lars Sperre.

Takkoffer til Familie og medier.

Vipps#115451.